

רע"פ 6263/15 - אביחי קורם נ' מדינת ישראל

רע"פ 6263/15 - אביחי קורם נ' מדינת ישראל עליון

רע"פ 6263/15

אביחי קורם

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט העליון

[20.09.2015]

כבוד השופט א' שהם

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, מיום 14.7.2015, בעפ"ג 25027-04-15, שניתן על-ידי כב' השופטים: א' טל - נשיא; ז' בוסתן; ו-ד"ר ש' בורנשטין

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים: א' טל - נשיא; ז' בוסתן; ו-ד"ר ש' בורנשטין), בעפ"ג 25027-04-15, מיום 14.7.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום ברחובות (כב' השופטת ע' רון - סג"נ), בת"פ 44386-11-13; ת"פ 61508-05-13; ו-ת"פ 5416-01-12, מיום 4.3.2015.

רקע והליכים קודמים

2. המבקש הורשע, על יסוד הודאתו, במיוחס לו בשלושה כתבי אישום שהוגשו נגדו. בכתב אישום מתוקן, אשר הוגש לבית משפט השלום בתל אביב-יפו, במסגרת ת"פ 5416-01-12, הורשע המבקש בעבירה של סיוע להתפרצות לבניין שאינו מקום מגורים או תפילה, לפי סעיף 407(ב) בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). נטען בכתב האישום המתוקן, כי ביום 15.1.2010, בשעה 01:30 או בסמוך לכך, התפרץ אדם אחר (להלן: האחר) לפיצוציה ברחוב העצמאות 40, שבעיר יהוד, בכך שניפץ את שמשות החלון באמצעות לוח, ונכנס לתוך המבנה. אותה עת, המתין המבקש לאחר, מחוץ לפיצוציה, ברכב מילוט מסוג "פיאט".

להשלמת התמונה יצויין, כי במסגרת ת"פ 44386-11-13, הורשע המבקש בבית משפט השלום ברחובות, בשתי עבירות של אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; ובעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי, לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין. במסגרת ת"פ 61508-05-13, הרשיע בית משפט השלום ברחובות את המבקש בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש].

3. ביום 4.3.2015, גזר בית משפט השלום ברחובות את דינו של המבקש בגין כלל המעשים בהם הורשע, בשלושת כתבי האישום דלעיל. בשים לב לערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו של המבקש, קבע בית משפט השלום כי מתחם הענישה הראוי במסגרת ת"פ 44386-11-13, ינוע בין 6 ל-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל; מתחם הענישה ההולם את המעשים בהם הורשע המבקש במסגרת ת"פ 61508-05-13, ינוע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל; ומתחם הענישה הראוי עבור ת"פ 5416-01-12, ינוע בין 4 ל-10 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי. בהמשך, ציין בית משפט השלום את הדברים הבאים:
- "באשר לתיק 5416-01-12 הרי [שהמבקש] התפרץ למעשה בצוואת חדא עם אחר לבית עסק, כאשר אמנם האחר הוא שביצע את ההתפרצות בפועל, אך גם [למבקש] היה בה תפקיד משמעותי ולא קל ערך של מי שהמתין ברכב המילוט. מדובר בעבירה נגד הרכוש, אך בעבירה מתוכננת ואשר בוצעה על-ידי שניים בצוואת חדא ויש בכך משנה חומרה".
- לצורך קביעת העונש בתוך המתחם, נשקלו לזכותו של המבקש, בין היתר, הנסיבות הבאות: חלוף הזמן מאז ביצוע חלק מן העבירות; הודאתו של המבקש במיוחס לו; ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המבקש. על יסוד מכלול השיקולים, ולאחר שהחליט לגזור על המבקש עונש אחד בגין כלל המעשים, דן בית משפט השלום את המבקש ל-10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו. עוד הושתו על המבקש 7 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המבקש, במשך 3 שנים, עבירת איומים או עבירה כלשהי נגד הרכוש, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין; 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המבקש, במשך 3 שנים, עבירה כלשהי לפי פקודת הסמים המסוכנים; 4 חודשי פסילה מלקבל ולהחזיק רישיון נהיגה, החל מיום שחרורו; ו-4 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי, לבל יעבור המבקש, במשך 3 שנים, עבירה כלשהי לפי פקודת הסמים המסוכנים.
4. המבקש ערער על חומרת העונש אשר הושת עליו לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, וערעורו נדחה, ביום 14.7.2015. המבקש מיקד את ערעורו בטעות שנפלה, לשיטתו, בגזר הדין, באשר נקבע בו כי המבקש התפרץ לפיצוציה ביחד עם האחר, בעוד שהוא, הלכה למעשה, הודה והורשע בעבירה של סיוע להתפרצות בלבד. נטען, כי טעות זו גרמה לבית משפט השלום להחמיר בעונשו של המבקש יתר על המידה. משכך, התבקש בית המשפט המחוזי להחזיר את התיק לבית משפט השלום לצורך גזירת עונשו של המבקש מחדש. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, קבע בית המשפט המחוזי כי לא נגרם למבקש כל עיוות דין כתוצאה מן הטעות. נקבע, כי בית משפט השלום תיאר כדבעי את התנהגותו של המבקש בעבירה זו, מבחינה עובדתית. משכך, לשיטתו של בית המשפט המחוזי, גם אם בית משפט השלום נפל לכלל שגגה בקובעו כי המבקש התפרץ בצוואת חדא עם האחר לפיצוציה, "הרי טיעון העובדות הוא זה שקבע את גזר הדין בעניין זה, ואין מקום להחזיר את הדיון [לבית משפט השלום] על מנת שישמע טיעונים לעונש ויגזור את הדין מחדש, גם בהתחשב בטענה הנ"ל".
- הבקשה לרשות ערעור

5. המבקש, אשר אינו מיוצג, הגיש את הבקשה לרשות ערעור שלפניי, במסגרתה חזר על הטענה כי בית משפט השלום שגה בעת שגזר את עונשו, בסוברו כי המבקש ביצע עבירה של התפרצות לבניין, להבדיל מסיוע לעבירה זו. לטענת המבקש, אלמלא הטעות האמורה, בית משפט השלום לא היה גוזר עליו עונש מאסר לריצוי בפועל, ומכאן שנגרם לו עיוות דין בשל כך. על-כן התבקשתי להקל בעונשו של המבקש, ולבטל את רכיב המאסר לריצוי בפועל.

בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל, אשר הושת על המבקש, ולכך אדרש בהמשך.

דין והכרעה

6. דין הבקשה להידחות. הלכה היא, כי בקשות רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבלנה במשורה, ובמקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל או סוגייה ציבורית עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לבקשה, או כאשר קיים חשש מפני עיוות דין או אי-צדק מהותי שנגרם למבקש (רע"פ 6039/15 בילויים אילת 2012 בע"מ נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה אילת (8.9.2015); רע"פ 5658/15 סמירנוב נ' מדינת ישראל (24.8.2015); רע"פ 5431/15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.8.2015)). הבקשה שלפניי אינה נמנית על אותם מקרים חריגים המצדיקים מתן רשות ערעור, ומטעם זה, כשלעצמו, יש לדחותה.

7. אוסיף, למעלה מן הצורך, כי הנני תמים דעים עם בית המשפט המחוזי כי לא נגרם למבקש עיוות דין כלשהו כתוצאה מן הטעות בגזר הדין. בית משפט השלום קבע את חומרת מעשיו של המבקש, בשים לב לכך שהוא אך ורק המתין לאחר ברכב, והיה ער לעובדה שהמבקש לא ביצע בעצמו את מעשה ההתפרצות. בית משפט השלום הדגיש, כי: "אמנם האחר הוא שביצע את ההתפרצות בפועל, אך גם [למבקש] היה בה תפקיד משמעותי ולא קל ערך של מי שהמתין ברכב המילוט". משאלו הם פני הדברים, אין עוד צורך לשמוע מחדש טיעונים לעונש בעניינו של המבקש, באשר העונש אשר נקבע, בסופו של יום, הינו ראוי והולם את חומרת מעשיו הקונקרטיים של המבקש.

8. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

לפיכך, מתייתר הצורך לדון בבקשה לעיכוב ביצוע העונש. כפי שקבע בית המשפט המחוזי, המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית סוהר הדירים, ביום 6.10.2015, עד השעה 10:00, או על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: *****-** או *****-**.

ניתנה היום, ז' בתשרי התשע"ו (20.9.2015).